

Sociální nerovnost je jedním z nejvíce diskutovaných sociálních problémů, nerovnosti mezi socioekonomickými společenskými třídami se promítají i do charakteru soudobých měst, které tak následně ovlivňují nejen po fyzické stránce, ale i po stránce sociální. Sociálně prostorová diferenciací je proces, při kterém dochází k prostorovému oddělování určitých skupin obyvatel na území města. Sociálně prostorová diferenciací nemusí být nutně ve svých důsledcích jevem negativním, ale zkušenosti se vznikem segregovaných chudinských ghett a deprivovaných městských čtvrtí v amerických velkoměstech naznačují jakého významu může tento jev nabýt, pokud mu nebude věnována dostatečná pozornost.

Diplomová práce v teoretické části nastiňuje souvislosti, příčiny, typologii a možné důsledky procesu rezidenční diferenciací ve městech. V teoretické části jsou rovněž popsána možná preventivní opatření. Práce je inspirována teoriemi americké sociologické školy. Současně je prostor věnován i srovnání kontextu amerických a evropských měst. V druhé části se autorka věnuje diskusi nad metodologickými nástroji použitelnými k identifikaci míry segregace. Případová studie hlavního města Prahy, která tvoří stěžejní část diplomové práce, sekundární analýzou dat ve třech dimenzích (demografické a sociologické charakteristice obyvatelstva, typologií zástavby a kvalité života) zobrazuje situaci 22 správních obvodů Prahy. Současná sociální struktura jednotlivých správních obvodů je doposud vyvážená a na území Prahy se nevyskytují žádné vysoce segregované lokality nebo skupiny obyvatel. Probíhající procesy nicméně naznačují, že v budoucích letech dojde k výraznému sociálními rozvrstvení. Procesy, které formují nový charakter města Prahy jsou zejména suburbanizace, gentrifikace, revitalizace brownfields a zhoršující se sociální status sídlišť.